୩୧-୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯୋଗ, ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ତୁମର ସବୁ ପାପ ଜଳିଯାଉଛି, ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗରେ ହିଁ ରୁହ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:-ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ବହୁତ-ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ଧନର ଦାନ କାହାକୁ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ, ଏହି କଥା ଉପରେ ପୂରା-ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି କାହାକୁ ପଇସା ଦେଲ ଏବଂ ସିଏ ଯାଇ ମଦ ପାଣି ପିଇଲା ବା ଖରାପ କର୍ମ କଲା ତେବେ ତା'ର ପାପ ତୁମ ଉପରକୁ ଆସିଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ପାପାତ୍ମା ମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି ।

ଗୀତ:- ନ ୱହ ହମସେ ଜୁଦା ହୋଙ୍ଗେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏହାକୁ ଯୋଗାଗ୍ନି କୁହାଯାଉଛି । ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଅର୍ଥାତ୍ ୟାଦର ଅଗ୍ନି । ଅଗ୍ନି ଅକ୍ଷର କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? କାହିଁକି ନା ଏଥିରେ ପାପ ଜଳିଯାଉଛି । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ— କିପରି ଆମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଉଛୁ । ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନର ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଉଛି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଓ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥ ହେଲା ପାପ ଆତ୍ମା । କୁହାଯାଏ ମଧ୍ୟ ଇଏ ବହୁତ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଓ ଇଏ ବହୁତ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଆତ୍ମା ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଉଛି ପୁଣି ପୁର୍ନଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ପାପ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ଆସି ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରାଅ । ଆତ୍ମାକୁ ପତିତ କିଏ କରାଇଲା ? ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ରାମରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ପତିତ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛୁ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ରାବଣରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଭାରତ ହିଁ ପବିତ୍ର ପୁଣି ଭାରତ ହିଁ ପତିତ ହେଉଛି । ବାବା ହିଁ ଆସି ଭାରତକୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଏତେ ସହଜ କଥା ମଧ୍ୟ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ନାହିଁ । ଯେବେ ହୃଦୟର ସହିତ ବୁଝିବେ ତେବେ ପ୍ରକୃତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ହେଲେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗର ଯଜ୍ଞ । ଯଜ୍ଞ ନିମନ୍ତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଏହା ଅନ୍ତିମ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ହିଁ ଯଜ୍ଞ ହୋଇଥାଏ । ଅମରଲୋକରେ କୌଣସି ଯଜ୍ଞ ହୋଇନଥାଏ । ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ପଶିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା ମାର୍ଗ ଓ ଜ୍ଞାନ ଅଲଗା ମାର୍ଗ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ପୁଣି ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ବୋଲି ଭାବିନେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ବେଦଶାସ୍ତ୍ରରେ ସେଥିରେ ଜ୍ଞାନ ଥା'ନ୍ତା ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ତା' ମାଧ୍ୟମରେ ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇଥା'ନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ କେହି ମଧ୍ୟ ଘରକୁ ଫେରିଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଆତ୍ମା (ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ)ଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି ତେବେ ଅନ୍ୟମାନେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱର ଅଭିନୟ କରି ଘରକୁ କିପରି ଫେରି ପାରିବେ ? ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ତମୋପ୍ରଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିନେତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଶକ୍ତି ରହିଛି ନା । ବଡ-ବଡ ଅଭିନେତା କେତେ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ରଚୟିତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନେତା କିଏ ? ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଗଡ ଫାଦର ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ, ତାଙ୍କ ପଛକୁ ପୁଣି ଜଗତଅମ୍ବା ମମ୍ମା, ଜଗତପିତା ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଅଛନ୍ତି । ଜଗତର ମାଲିକ, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କର ଅଭିନୟ ନିଶ୍ଚୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ତେବେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଅଟେ । ପ୍ରାପ୍ତି ତ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋତେ ଏତେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛ ତେଣୁ ତୁମକୁ ଦରମା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । ଯଦି ବାରିଷ୍ଟର ପଢାଇବେ ତେବେ କହିବେ ନା, ଏତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛି ତେଣୁ ଏହି ପାଠପଢା ପ୍ରତି ପିଲାମାନେ କେତେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଗୃହସ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହେବ, କର୍ମଯୋଗ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଟେ ନା । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି, ସବୁ କିଛି କରି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବ, ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । କାମଧନ୍ଦା କରି ଶିବବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ ।

ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି— ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ତ ରାଜଧାନୀ ଅଛି ତେଣୁ ବାବା ସେହି ରାଜଧାନୀର ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ଜ୍ଞାନରେ ମୁଖ୍ୟ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ରହିଛି— ଅଲଫ (ବାବା) ଏବଂ ବେ (ସମ୍ପ□) । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୁଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର ତେବେ ତୁମେ ସଦା ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଧନବାନ୍ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମଧାମରେ ଯାଦ କର । ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଅ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ତୁମେ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଚକ୍ରବ□ୀ ରାଜା ହେବ । ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ରୂପେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବ□ମାନ ତ ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟନ୍ତି । ସୁଖଧାମରେ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ସମ୍ପ□ ସବୁ ମିଳିବ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥାଏ । ଏବେ ତ ଦେଖ ଘରେ-ଘରେ କେତେ ରହିଛି । ଦେଖ ଛାତ୍ରମାନେ କେତେ ହଙ୍ଗାମା କରୁଛନ୍ତି । ନିଜର ଗରମ ରକ୍ତ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ, ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ନୂଆ ଦୁନିଆ । ବାବା ସଂଗମରେ ଆସିଛନ୍ତି । ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ସଂଗମର ହିଁ ଅଟେ । ଏବେ ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ସଂଗମରେ ଆସୁଛି, ଏହାକୁ ହିଁ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ କହୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଷୋ□ମ ମାସ, ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂବତ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସଂଗମରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ଥା'ନ୍ତି ନା । ଯିଏ ହୀରା ସଦୃଶ ହେଉଛନ୍ତି ସେ ରାଜା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ବାକି ଯିଏ ସୁନା ଭଳି ହେବେ ସେ ପ୍ରଜା ହୋଇଯିବ । ପିଲା ଜନ୍ମ ନେଲା ଓ ସମ୍ପ□ର ହକଦାର ହୋଇଗଲା । ଏବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ହକଦାର ହୋଇଯାଉଛ । ପୁଣି ସେଥିରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବ□ମାନ ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ତୁମର କଳ୍ପ-କଳ୍ପର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଆଧାର ହେବ । ଜଣାପଡେ ଇଏ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଏହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ । ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାଠାରୁ ଆଉ ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର, କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତର ଇଏ ପ୍ରଜାରେ ହିଁ ଆସିବେ । ଇଏ ସାହୁକାର ପ୍ରଜାରେ ଦାସ-ଦାସୀ ହେବେ । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ହେବେ ନା । ପାଠପଢା ଆଧାରରେ ସବୁ ଜଣା ପଡିଯାଏ । ବାବା ତୁରନ୍ତ କହିଦେବେ ଯେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମେ କାଲି ଶରୀର ଛାଡିଦେଲେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯାଇ କ'ଣ ପଦ ପାଇବ ? ଦିନକୁ ଦିନ ସମୟ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଯଦି କେହି ଶରୀର ଛାଡିବେ ତେବେ ପୁଣି ତ ପଢିପାରିବେ ନାହିଁ, ହଁ, କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ସ୍ମୃତି ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବେ । ଯେପରି ଛୋଟ-ପିଲାକୁ ତୁମେ ଯାଦ କରାଇଲେ ସେ ଶିବବାବା-ଶିବବାବା କହିଥାଏ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ମିଳିପାରିବ । ଛୋଟ ପିଲା ତ ମହାତ୍ମା ସଦୃଶ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ବିକାର ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯେତେ ବଡ ହୋଇ ଚାଲିବ, ବିକାରର ପ୍ରଭାବ ପଡିବ । କ୍ରୋଧ ହେବ, ମୋହ ହେବ... । ବ□ମାନ ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଏହି ଦୁନିଆରେ ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ସେଥିରୁ ମମତ୍ୱ ତୁଟାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଏସବୁ କବରଦାଖିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । କାରଣ ତମୋପ୍ରଧାନ ଜିନିଷ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ମରିଗଲେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଣା ଜିନିଷ କରଣିଘୋର (ଧୋବୀ)କୁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ ବେହଦର କରନୀଘୋର ଅଟନ୍ତି, ତୁମଠାରୁ ନେଉଛନ୍ତି କ'ଣ ଓ ଦେଉଛନ୍ତି କ'ଣ ? ତୁମେ ଯାହା କିଛି ଅଳ୍ପ ଧନ ଦେଉଛ ତାହା ତ ନଷ୍ଟ ହିଁ ହେବାର ଅଛି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଧନ ନିଜ ପାଖରେ ରଖ । କେବଳ ଏଥିରୁ ମମତ୍ୱ ତୁଟାଇଦିଅ । ହିସାବ-କିତାବର ପୁରା ସମାଚାର ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇଚାଲ । ପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳି ଚାଲିବ । ତୁମର ଯାହା ଯାହା କିଛି ଅଛି, ଏହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ପ□ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଲଗାଇଦିଅ । ରୋଗ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନା ରହିଥାଏ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଥାଏ ପଢାଇବା ପାଇଁ । ଏହା ତ କଲେଜ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନା ଉଭୟ ଏକତ୍ର ଅଟେ । ଏଥିପାଇଁ ତ କେବଳ ତିନିପାଦ ଭୂମି ଆବଶ୍ୟକ । ବାସ୍, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ସେ କେବଳ ୩ ପାଦ ଜାଗା ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେଠାରେ କ୍ଲାସ୍ ହୋଇପାରିବ । ୩ ପାଦ ପୃଥିବୀ, ତାହା ତ କେବଳ ବସିବା ପାଇଁ ଜାଗା ହେଲା ନା । ତିନି ପାଦର ହିଁ ଆସନ ହୋଇଥାଏ । ୩ ପାଦ ପୃଥିବୀକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରକୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ, ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଯାଇପାରିବେ । କେହି ଆସିଲେ, ଆସନରେ ବସାଇ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦିଅ । ବ୍ୟାଜ୍ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେବା ନିମନ୍ତେ, ଏହା ବହୁତ ସାଧାରଣ ଅଟେ । ଭଲ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମର ବହୁତ ସେବା ହେବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଯେତେ ବିପଦ ଆସିବ ସେତେ

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବାରେ ଲାଗିପଡିବେ—ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ, ନିଜର ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଯାଦ କଲେ ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାପ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ପୂରା ସ୍ନେହ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ହଁ, ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାହ୍ୟ ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ରଖ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାର ପ୍ରକୃତ ସ୍ନେହ ରୁହାନୀ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ରହୁ । ତାଙ୍କର ଯାଦ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ଯାଦରେ ଲାଗି ରହୁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯେପରି ଯାଦର ଫାଶୀରେ ଚଢି ରହିଛ । ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଯାଦ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ଲାଗି ରହୁ । ବାବାଙ୍କ ଘର ମଧ୍ୟ ଉପରେ ନା । ମୂଳବତନ, ସୂକ୍ଷ୍ମବତନ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସ୍ଥୁଳବତନ । ଏବେ ପୁଣି ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ ।

ଏବେ ତୁମର ଯାତ୍ରା ପୁରା ହେଲା, ତୁମେ ଏବେ ଯାତ୍ରାରୁ ଫେରୁଛ । ତେଣୁ ନିଜର ଘର ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛି । ତାହା ହେଉଛି ବେହଦର ଘର । ପୁଣି ନିଜର ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି— ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ପୂରା ନ ଥିବାରୁ ଘରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅଥବା ନିର୍ବାଣଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେତେ ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରା ଆଦି କରୁଛନ୍ତି, ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କେବଳ ଶାନ୍ତିର ରାସ୍ତା ହିଁ ବତାଇଥା'ନ୍ତି । ସୁଖଧାମକୁ ତ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା କେବଳ ବାବା ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ନିଶ୍ଚୟ ନିର୍ବାଣଧାମ, ବାନପ୍ରସ୍ଥକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଯାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଘରକୁ ଈଶ୍ୱର ଭାବି ବସିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଆମର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ତୁମର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ତ ହେଉଛି ନା । ତେଣୁ ବିନ୍ଦୁର ପୂଜା କେମିତି କରିବେ । ଯେବେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାକୁ ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁର ପୂଜା କିପରି ହେବ— ସେଥିପାଇଁ ବଡ-ବଡ ଶାଳଗ୍ରାମ ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ତ ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ଏହି କଥା ବ□ମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ । ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବଡ ରୂପ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ବିନ୍ଦୁକୁ କିପରି ବୁଝିବେ ? ଏମିତି ତାରକା ସଦୃଶ ଚିତ୍ର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହିପରି ତାରାଭଳି ତିଳକ ମଧ୍ୟ ମାତାମାନେ ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି, ଧଳାରଙ୍ଗରେ ତିଳକ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଧଳା ଅଟେ ନା, ତାରକା ସଦୃଶ । ଏହି ବିନ୍ଦି ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମା ରହିଥାଏ । ବାକି ଏହାର ଅର୍ଥ ତ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଏତେ ବମ୍ ଆଦି ତିଆରି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଆତ୍ମାରେ କେତେ ଅଭିନୟ ଭରି ରହିଛି । ଏହା ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କେତେ କାମ କରୁଛି । ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ, ଆତ୍ମା କେବେ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ, ନା ଅଭିନୟ ବଦଳିବ । ଏବେ ବୃକ୍ଷ ବହୁତ ବଡ ହୋଇଗଲାଣି ଅର୍ଥାତ୍ ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢି ଗଲାଣି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବୃକ୍ଷ କେତେ ଛୋଟ ହେବ । ପୁରୁଣା ନୁହେଁ ନୂଆ ରହିବ । ପବିତ୍ର ଛୋଟ ବୃକ୍ଷର କଲମୀ ଏବେ ଲାଗୁଛି । ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଥିଲ ଏବେ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ପାର୍ଟ ଭରି ରହିଛି । ଏହା ପ୍ରକୃତିର ବିଚିତ୍ରତା ଅଟେ, ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ କରି ଚାଲିଛି । ଏହା କେବେ ବନ୍ଦ ହୁଏ ନାହିଁ, ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଜିନିଷ ଅଟେ, ସେଥିରେ ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ ଭରି ରହିଛି । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ତୁମକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର, ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି, ଅଧିକ ଅଭିନୟ ତୁମର ରହିଛି । ବାବାଙ୍କର ଏତେ ଅଭିନୟ ନାହିଁ, ଯେତେ ତୁମର ଅଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସୁଖରେ ରହିଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ରାମରେ ରହିଯାଉଛି । ସେସମୟରେ ମୋର ଆଉ କୌଣସି ଅଭିନୟ ନାହିଁ । ବ□ମାନ ଏତେ ସେବା କରୁଛି ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ, ଯାହାକି ତୁମ ବିନା କେହି ଟିକିଏ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଯାଦରେ ରହିବା ବିନା ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଆଦିରେ ଫରକ ପଡିବା ଦ୍ୱାରା ଧାରଣାରେ ମଧ୍ୟ ଫରକ ପଡିଯାଏ । ଏଥିରେ ପବିତ୍ରତା ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରି ବର୍ସା ପାଇବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ରଖ । ଯୋଗର ଏବଂ ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରି ରଖ ତେବେ ନିଶା ରହିବ । ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛି । ପୁଣି ଦେବତାରୁ କ୍ଷତ୍ରିୟ ହେବି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗୀ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ

ପୁରୁଷୋ□ମ ହେଉଛ ନା । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କେତେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଯେତେ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବ ସେତେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମର ବହୁତ କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି, କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆମର ଉନ୍ନତି କଳା ହେଉଛି । ଏଠାରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ ସବୁ କିଛି କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରରୁ ଖାଉଛୁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ କାଳକ□କ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ଆତ୍ମା ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ଚାଲିଯିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି— ବାବା କାହାଠାରୁ କିଛି ମଧ୍ୟ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲ । କାହାକୁ ପଇସା ଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍ ବା ଅନୁଚିତ୍ ଏହି କଥା ଉପରେ ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି କାହାକୁ ପଇସା ଦେଲ, ଏବଂ ସେ ଯାଇ ମଦ୍ୟପାନ କଲେ, ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତେବେ ତାର ପାପ ତୁମ ଉପରକୁ ଆସିଯିବ । ପାପ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କରି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ପାପ ଆତ୍ମା, ପାପ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କରି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ପାପ ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ, କାହା ପ୍ରତି ମୋହ ରଖ ନାହିଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସାକାରିନ୍ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମିଠା ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଅବଗୁଣ ନେଇ ଦେଖ କେତେ ସୁଧ ଦେଉଛନ୍ତି, ବହୁତ ଅଧିକ ସୁଧ ମିଳୁଛି । କେତେ ଭୋଳା ଅଟନ୍ତି, ଦୁଇ ମୁଠା ବଦଳରେ ମହଲ ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏବେ ତୁମର ଯାତ୍ରା ସମାପ୍ତ ହେଲା, ତୁମକୁ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ରଖି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଉପରେ ସ୍ଥିର ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଯଜ୍ଞର ସେବା କରିବାକୁ ହେଲେ ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ପବିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ସର୍ବ ସମ୍ପ□କୁ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବାରେ ଲଗାଇ ସହଯୋଗୀ ହେଉଥିବା ସହଜଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ସହଜଯୋଗୀ ହେବାର ଆଧାର ହେଲା ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେବାଧାରୀ ମନେ କରି ସେବାରେ ହିଁ ସବୁକିଛି ଲଗାଇଦେବା । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଯାହା ସବୁ ଶକ୍ତି, ଗୁଣ, ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୋଜଗାର କରିବାର ସମୟ ରୂପକ ସମ୍ପ□ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ସେଗୁଡିକୁ ସେବାରେ ଲଗାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ସହଯୋଗୀ ସେହିମାନେ ହିଁ ହୋଇପାରିବେ ଯିଏ ସବୁଥିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ଥିବେ । ତେବେ ସହଯୋଗୀ ହେବା ଅର୍ଥ ମହାଦାନୀ ହେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହେବ ତେବେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣର ସଂସ୍କାର ସହଜରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍ୱାର୍କ:-

(୩୧) ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଷା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଭାବଯୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ । କାହାର ବି ଶୁଣିଥିବା ଭୁଲକୁ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ନା ସ୍ୱୀକାର କର, ନା କାହାକୁ କରାଅ । ସଂଗଠନରେ ରହି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅନୁଭବର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କର ।